

वा० रा०

॥८॥

तयोर्मनुष्ययोर्द्यदि त्वयि समीपस्थिते प्रहृष्टमनसौ उत्तरप्रत्युत्तरादौ संतुष्टमनसौ तदा तयोरभिमुखं स्थित्वा ममैव प्रशंसाभिस्तद्वोधकवाक्यैरिङ्गितैर्मामकाभिप्रायबोधनैर्मयि तौ विश्वासयन् अस्य वनस्य प्रवेशस्य प्रयोजनं पृच्छ ॥ यद्वा ममैवाभिमुखं यथातथा स्थित्वा प्रशंसाभिस्तयोस्तुतिभिरिङ्गितैः स्वीयैस्तावात्मनि मयि च विश्वासयन् पृच्छेत्यन्वयः ॥ स्वाभिमुखस्थितिकथनमन्यादृशवचनकथनसंभावनया तन्निरासायेति बोध्यं ॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रश्नावसरं दर्शयति ॥ शुद्धेति ॥ यद्येतौ शुद्धात्माना

कि० का०

लक्षयस्वतयोर्भावं प्रहृष्टमनसौ यदि ॥ विश्वासयन् प्रशंसाभिरिङ्गितैश्च पुनः पुनः ॥ २५ ॥ ममैवाभिमुखं स्थित्वा पृच्छत्वं हरिपुंगव ॥ प्रयोजनं प्रवेशस्य वनस्यास्य धनुर्धरौ ॥ २६ ॥ शुद्धात्मानौ यदि त्वेतौ जानीहि त्वं पुंगव ॥ व्याभाषितैर्वा रूपैर्वा विज्ञेया दुष्टता नयोः ॥ २७ ॥ इत्येवं कपिराजेन संदिष्टो मारुतात्मजः ॥ चकार गमने बुद्धिं यत्र तौरामलक्ष्मणौ ॥ २८ ॥ तथेति संपूज्य वचस्तुतस्य कपिः सुभीतस्य दुरासदस्य ॥ महानुभावो हनुमान्ययौ तदा स यत्र रामोऽतिवलीसलक्ष्मणः ॥ २९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किं धाकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वचो विज्ञाय हनुमान् सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ पर्वतादप्यमूकात्तु पुपुवे यत्र राघवौ ॥ १ ॥ कपिरूपं परित्यज्य हनुमान् मारुतात्मजः ॥ भिक्षुरूपं ततो भेजे शठबुद्धितया कपिः ॥ २ ॥ ततः सह नुमान्वाचा श्लक्ष्णया सुमनोज्ञया ॥ विनीतवदुपागम्य राघवौ प्रणिपत्य च ॥ ३ ॥ आबभाषे च तौ वीरौ यथावत्प्रशंस च ॥ संपूज्य विधिवद्दीरौ हनुमान् वानरोत्तमः ॥

॥ ४ ॥

वस्मासु द्वेषरहितौ जानीहि ज्ञास्यसि तर्ह्येव तदभिमतं प्रयोजनं पृच्छ उपसंहरति ॥ व्याभाषितैरिति ॥ दुष्टताऽदुष्टताचेति तत्रेण पदच्छेदः ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ अधरमानः ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके वा० किष्किं धाकांडे द्वितीयः सर्गः ॥ ॥ विज्ञाय तात्पर्यतो ज्ञात्वा ॥ १ ॥ भिक्षुरूपं प्राकृततापसरूपं ॥ शठबुद्धितया अविश्वस्तबुद्धितया ॥ २ ॥ विनीतवत् विनीतयोग्यं ॥ ३ ॥ यथावत्प्रशंस ॥ ननु मिथ्यास्तुतिरित्यर्थः ॥ आबभाषे वक्तुमभिमुखीचकार ॥ संपूज्य वाचा प्रशस्य ॥ ४ ॥

॥८॥